

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/32/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514201920
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8514201920.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský Súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudkýň JUDr. Zlato Simkovej a JUDr. Gabriely Világiovej vo veci starostlivosti súdu o mal. N. H., nar. X.X.XXXX a mal. W. H. nar. XX.X.XXXX bytom B. C., W. č. XXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, deti rodičov V. H. nar. XX.XX.XXXX bytom Q. č. XX, M., t.č. M. M., XXX XX M. u K., H. republika a M. H. nar. XX.X.XXXX, bytom B. C., W. č. XXX, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 4P/73/2014 - 35 zo dňa 17.9.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd menil rozhodnutie Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4P/360/2009-30 zo dňa 2.8.2010 vo výroku o výživnom pre maloleté deti tak, že toto výživné zo strany otca maloletých detí V. H., nar. XX.XX.XXXX zvyšuje pre maloletú N. H., nar. X.X.XXXX zo sumy 25,38 Eur mesačne na sumu 27,13 Eur mesačne a pre maloletého W. H., nar. XX.X.XXXX zo sumy 25,38 Eur mesačne na sumu 27,13 Eur mesačne, ktoré výživné je otec maloletých detí povinný uhrádzať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí M. H., nar. XX.X.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd v prejednávanej veci začal konať z úradnej povinnosti z dôvodu že, došlo k zmene výšky sumy minimálneho výživného oproti sume priznanej v pôvodnom rozhodnutí o vyživovacej povinnosti otca na maloleté deti Okresným Súdom Stará Ľubovňa č.k. 4P360/2009 zo dňa 2.8.2010. V tom čase bolo stanovené minimálne výživne zo strany otca na maloleté deti v sume 25,38 Eur mesačne. Rozsudok č.k. 4P/360/2009-30 sa stal právoplatným dňa 3.9.2010. V súčasnej dobe táto suma predstavuje 27,13 Eur mesačne.

Prvostupňový súd zistil, že matka maloletých detí je nezamestnaná, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce, poberá dávku v hmotnej núdzi. Žije s maloletými deťmi v spoločnej domácnosti v rodinnom dome na W. č.XXX v jednej miestnosti.

Okrem maloletej N. a W. má ešte vyživovaciu povinnosť k maloletému R. K.. Dostáva prídavok na deti vo výške 70,56 Eur mesačne a dávku v hmotnej núdzi vo výške 92,71 Eur mesačne. Maloletý W. je žiakom 7. ročníka základnej školy v W. a maloletá N. je žiačkou 2. ročníka učilišťa v K., kde sa učí za krajčírka.

Manželstvo rodičov mal. detí rozvedené nebolo, naďalej trvá a V. H. je v rodných listoch maloletých detí zapísaný ako otec.

Vzhľadom na skutočnosť, že nastala výrazná zmena v tom, že na výživu maloletého dieťaťa je potrebné uhrádzať sumu minimálne 27,13 Eur od 01.07.2014, prvostupňový súd zvýšil minimálnu výšku výživného na každé jedno maloleté dieťa podľa § 78 ods.1,3 zákona o rodine a § 62 ods.1,2,3 zákona o rodine. Výživné je povinný uhrádzať otec maloletých detí, ktorý je aj naďalej zapísaný v rodných listoch detí ako ich otec a manželstvo s matkou maloletých detí aj naďalej trvá. Otcovstvo zapreté nebolo a tomuto otcovi svedčí vyživovacia povinnosť k maloletým deťom.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 146 ods.1 písm. a) O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý namietal svoje otcovstvo k maloletému W. a N. H.. Uviedol, že je otcom len syna V. H. a V. H., ktoré deti sa narodili v r.XXXX a XXXX a sú plnoleté. Od r.XXXX nežije s matkou maloletých detí M. H. v spoločnej domácnosti, a preto nemôže byť ani otcom týchto detí. Odmieťa platiť výživné na cudzie deti. Priznal však, že manželstvo s matkou maloletých detí doposiaľ rozvedené nebolo. Žiadal vo veci vykonať krvnú skúšku, ako dôkaz svedčiaci o pravdivosti jeho tvrdení.

Matka maloletých detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla že, V. H. nie je otcom maloletej N. a W., preto podáva návrh na zapretie otcovstva.

Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Starej Ľubovni ako kolízny opatrovník maloletých detí potvrdil, že manželstvo V. H. a matky maloletých detí M. H. doposiaľ trvá. Obaja dlhodobo nežijú v spoločnej domácnosti, avšak V. H. je aj naďalej zapísaný ako otec v rodných listoch maloletých detí H. N. a W.. Doposiaľ zo strany otca návrh na zapretie otcovstva podaný nebol. Matka maloletých detí podala dňa 13.10.2014 návrh na popretie otcovstva.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 10 ods.1 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktorému predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ustanovením § 214 ods.1,2 O.s.p. a zistil, že odvolanie otca maloletých detí nie je dôvodné.

Podľa § 28 ods.1 zákona o rodine platí, že súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Rodičovské práva a povinnosti vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa.

V prejednávanej veci otec maloletých detí namietal svoje otcovstvo k maloletým deťom N. a W. H., a teda aj okolnosť, že vo vzťahu k týmto deťom na jeho strane neexistujú rodičovské práva ani povinnosti, teda ani povinnosť plniť si a zabezpečovať týmto deťom výživu.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že maloletý W. H. sa narodil dňa XX.XX.XXXX z matky M. H.. Z rodného listu knihy narodení Matričného úradu B. C. zo zväzku XX, ročník XXXX, str.XX pod poradovým č. XXX vyplýva, že otcom tohto dieťaťa je v matričných dokladoch V. H., nar. XX.XX.XXXX v R.. Obdobne, aj vo vzťahu k mal. N. H. bolo zistené, že dňa XX.XX.XXXX sa narodila z matky M. H. a v knihe narodení Matričného úradu B. C. vo zväzku XX, ročník XXXX na str. XXX pod poradovým č.XXX je vo vzťahu k tomuto dieťaťu zapísaný otec V. H.. Manželstvo rodičov maloletých detí bolo uzavreté dňa XX.X.XXXX. Doposiaľ manželstvo rodičov trvá, aj napriek tomu, že rodičia nežijú spolu od r.1989. Otec maloletých detí sa zdržiava v H. republike.

Vo vzťahu k otcovstvu skutočnosť, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, nemá žiaden vplyv, pretože týmto deťom svedčí domnienka otcovstva vyplývajúca z ustanovenia § 85 ods.1 Zákona o rodine vychádzajúca zo samostatnej existencie manželstva. Platí totiž, že podľa § 85 ods.1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva, alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Teda, pokiaľ sa narodí dieťa v manželstve, aj keď v skutočnosti rodičia spolu nežijú, otcom je manžel matky. Tato domnienka otcovstva súvisí s chápaním poslania manželstva ako životného spoločenstva

muža a ženy, ktoré tvorí základ rodiny. Táto domnienka a teda aj otcovstvo vyplývajúce z tejto domnienky nastupuje automaticky, momentom narodenia dieťaťa a trvania manželstva rodičov a nastáva bez ohľadu na vôľu manželov, teda bez ohľadu na vôľu matky ale aj bez ohľadu na vôľu otca, ktorí, ako v tejto veci, si môžu byť aj vedomí, že otcom dieťaťa je niekto iný. Skutočnosť, že manželia sú dlhodobo od seba odlúčení, je vo vzťahu k domnienke otcovstva irelevantná a vychádza len zo zväzku manželstva. Manželský zväzok zákon považuje za spoľahlivú záruku otcovstva dieťaťa.

Keďže v prejednávanej veci maloletej N. a W. H. jednoznačne podľa rodných listov ako verejných listín svedčí otcovstvo vo vzťahu k V. H. ako manželovi ich matky, vznikla V. H. aj rodičovská povinnosť zabezpečiť výživou maloleté deti N. a W., ktoré sa narodili v manželstve s ich matkou.

Preto správne postupoval prvostupňový súd, ak otcovi maloletých detí stanovil výživné vzhľadom na zmenu pomerov v sume 27,13 Eur mesačne, ktorá suma predstavuje podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine minimálny rozsah vyživovacej povinnosti na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona v rozsahu 30% zo sumy životného minima.

Všetky odvolacie námietky otca maloletých detí odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti považuje za právne bezvýznamné, ktoré vzhľadom na domnienku otcovstva a vzhľadom na skutočnosť, že manželstvo rodičov stále trvá a otcovi maloletých detí aj naďalej svedčí povinnosť rodiča prispievať na svoje deti výživným, rozsudok podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., kde ide o konanie, ktoré môže začať aj bez návrhu, a preto žiaden z účastníkov nemá pravo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.